

Sygn. akt. IV Ka 1124/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Sędziowie SSO Małgorzata Szyszko

SSR del. do SO Aneta Talaga

Protokolant Justyna Gdula

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Elżbiety Okińczyc

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 r.

sprawy **K. J.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia

z dnia 5 września 2014r. sygn. akt II K 471/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **na podstawie art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby;**

b) **na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 1124/14

UZASADNIENIE

K. J. został oskarżony o to, że: w dniu 03 czerwca 2014 r. we W., przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środki (...) w postaci(...)innych niż (...) w ilości 0,742 grama netto

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia II Wydział Karny wyrokiem z dnia 5 września 2014r. (sygn. akt II K 471/14):

I. uznał oskarżonego **K. J.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił oskarżonemu warunkowo na okres 2(dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 30.06.2014 r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów nr I/90/14 k. 20, zarządzając jego zniszczenie;

V. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego wywiódł prokurator, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucając obrazę prawa materialnego, a to:

I. art.70§2kk poprzez jego niezastosowanie wobec oskarżonego K. J. jako sprawcy młodocianego i wymierzenie mu na podstawie art.69§1 i 2kk i art.70§1pkt 1 kk kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2(dwóch) podczas gdy zgodnie z treścią naruszonego przepisu wobec sprawcy młodocianego okres próby wynosi od 3 do 5 lat,

II. art.73§2kk poprzez jego niezastosowanie wobec oskarżonego K. J. jako sprawcy młodocianego, który dopuścił się popełnienia przestępstwa umyślnego, podczas gdy zgodnie z treścią naruszonego przepisu oddanie młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego pod dozór kuratora w okresie próby jest obligatoryjne.

Wskazując na powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 73 § 2 kk oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna, a jej uwzględnienie skutkować musiało zmianą zaskarżonego wyroku przez Sąd Okręgowy.

Skarżący w złożonym środku odwoławczym nie zakwestionował ustaleń faktycznych Sądu meriti – tak w zakresie ustalenia sprawstwa i winy oskarżonego K. J., jak i w zakresie wymierzonej mu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Apelujący zarzucił natomiast Sądowi Rejonowemu obrazę prawa materialnego polegającą na błędnym określeniu długości okresu próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania tejże kary oraz na pominięciu orzeczenia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora. Zarzuty te – jak wskazano na wstępie – są trafne, choć należy zauważyć, iż obecny na rozprawie prokurator w głosach stron zgłosił wniosek o karę również dotknięty wskazanymi błędami (vide: k. 50), co oczywiście nie zwalniało Sądu od wyrokowania w sposób zgodny z przepisami prawa materialnego.

Sąd I instancji, wymierzając karę oskarżonemu K. J., naruszył w sposób ewidentny normy przepisów art. 70 § 2 kk oraz art. 73 § 2 kk odnoszące się do sprawców młodocianych. Oskarżony urodził się bowiem w dniu 10 sierpnia 1995r., a zatem w dacie przypisanego mu czynu karalnego, tj. w dniu 3 czerwca 2014r., miał niespełna 19 lat i jednocześnie w dacie wyrokowania przez Sąd Rejonowy, tj. w dniu 5 września 2014r. nie ukończył 24 lat. Wobec powyższego w przypadku oskarżonego zostały spełnione ustawowe przesłanki uznania go za sprawcę młodocianego, określone w art. 115 §10 kk, a co za tym idzie- zastosowania okresu próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 do 5 lat (zgodnie z normą art. 70 § 2 kk) oraz obligatoryjnego oddania sprawcy przestępstwa umyślnego pod dozór kuratora (zgodnie z normą art. 73 § 2 kk).

Orzekając wobec K. J. 2-letni okres próby i nie oddając go w tym okresie pod dozór kuratora Sąd I instancji dopuścił się zatem obrazy wskazanych wyżej przepisów prawa materialnego. Należy przy tym zaznaczyć, iż kwestii tej Sąd Rejonowy nie zauważył także przy sporządzaniu pisemnego uzasadnienia wyroku, nie odnosząc się do niej w żaden

sposób i nie wyjaśniając powodów swojego rozstrzygnięcia czy też jego wadliwości w tym zakresie. Uzasadnienie orzeczenia w przedmiocie kary jest zresztą bardzo lakoniczne i ogólnikowe.

Reasumując, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok zgodnie z wnioskami apelacji, określając wobec oskarżonego 3-letni okres próby i oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego na podstawie przepisów powołanych w pkt I części dyspozytywnej swojego orzeczenia.

Jednocześnie Sąd Odwoławczy skorygował w trybie art. 105 § 2 kpk oczywistą omyłkę pisarską w treści części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia poprzez prawidłowe wskazanie ilości posiadanego środka odurzającego.

Na marginesie wskazać też należy, iż Sąd I instancji powinien był sprostować treść protokołu rozprawy głównej z dnia 5 września 2014r. w zakresie obecności i udziału prokuratora, albowiem w protokole tym odnotowano – zapewne błędnie – iż prokurator nie stawiał się, po czym znajdują się zapisy o tym, że prokurator odczytał akt oskarżenia, składał wnioski i oświadczenia oraz zabrał głos po zamknięciu przewodu sądowego (vide: k. 49).

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego opiera się na treści przepisów art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.